

ХАРАКТЕРИСТИКА МІСТА НА ОСНОВІ СИСТЕМНОГО АНАЛІЗУ

Гармаш Д.О.

Науковий керівник - *Калашнікова Х.І., канд. екон. наук, старший викладач*

Сучасні міста характеризуються зростанням щільності населення, чисельності кадрів, капіталу, виробничих активів, соціальної й технічної інфраструктури, обмінів, руху капіталу, потоків транспорту і трудових ресурсів тощо. В умовах такої концентрації міста стають центрами глобальної економіки та політичних рішень. Такі дослідники, як П. Хол (Hall P.), Хей Д. (Hay D.) Ллевелін-Девіс (Llewelyn-Davies.) та ін. за рівнем світового значення виділяють такі види міст:

- альфа-міста - глобальні континентальні «столиці» як комунікаційно-сервісні центри з ареалом «обслуговування» до 20 млн. осіб (Лондон, Париж, Нью-Йорк, Токіо, Чикаго, Франкфурт, Гонконг, Мілан, Сінгапур);
- бета-міста - міста-шлюзи (субконтинентальні столиці), що обслуговують від 10 до 20 млн. населення (Сан-Франциско, Сідней, Торонто, Цюрих, Брюссель, Мадрид Мехико Сан-Пауло, Москва, Сеул);
- гамма-міста - периферійні (регіональні столиці), що обслуговують від 5 млн населення прилеглих територій (Амстердам, Каракас, Женева, Джакарта, Осака, Вашингтон, Бангкок, Пекін, Рим, Барселона, Берлін, Буенос-Айрес Копенгаген, Майамі, Монреаль, Мюнхен);
- дельта-міста - типові адміністративні центри, впливові на рівні регіону (Хельсінкі, Люксембург, Філадельфія, Ріо-де-Жанейро, Тель-Авів, Відень, Афіни, Дубаї, Київ, Ліса-бон, Марсель, Санкт-Петербург, Тегеран).

Ця класифікація свідчить про зв'язок рівня розвитку країни, її впливу на світовий розвиток. Тенденцію зростання мегаміст світу згодом було закріплено на Стамбульській конференції 1996 р. (Хабітат II). Habitat II

Але, місто треба розглядати, з точки зору теорії систем і системного аналізу, як складову системи високого порядку.

Під процесами світової глобальної соціально-економічної системи розуміється функціонування світового ринку, розвиток міжнародних програм, проблема захисту навколишнього середовища, кліматичні проблеми тощо.

Держава, в даному випадку, уявляє собою складну, побудовану за ієрархічними принципами, суспільно-політичну і соціально-економічну систему, яка складається з підсистем і ланок відповідних рівнів. Характер взаємодії між ними, тобто цілими і частинами, що його утворюють, цілковито обумовлюється якістю їх суспільно-політичного і соціально-

економічного устрою, внутрішнього середовища функціонування і розвитку.